

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 27 lipca 2017 r.,
sprawy E. B.
skazanego z art. 177 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk i in.
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 20 grudnia 2016 r., sygn. akt IX Ka (...)
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w K.
z dnia 20 maja 2016 r., sygn. akt II K (...)

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 20 maja 2016 r. E. B. został uznany za winnego popełnienia czynu z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. oraz czynu z art. 178a § 1 k.k., za które wymierzono mu karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 6 lat. Wyrok ten został następnie zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 20 grudnia 2016 r. w ten sposób, że karę za czyn z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. podwyższono do lat 8 i w takim wymiarze wymierzono karę łączną.

Od powyższego prawomocnego rozstrzygnięcia kasację wniósł obrońca skazanego, zarzucając temu orzeczeniu „rażące naruszenie prawa – art. 427 § 3 k.p.k., które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia, polegające na oddaleniu wniosku dowodowego obrońcy zawartego w apelacji, jako dowodu spóźnionego, podczas, gdy wniosek ten był uprzednio składany przez obrońcę przed sądem I instancji i został oddalony.”

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w K. i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na powyższą kasację Prokurator Rejonowy Prokuratury w K. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Zarzut kasacji jawi się jako niezrozumiały.

W apelacji obrońca istotnie złożył wniosek o dopuszczenie dowodu ze specjalistycznej opinii instytucji naukowej. Zarazem jednak wystąpił w apelacji z zarzutem naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisu art. 201 k.p.k. – przez odmowę zlecenia przez ten Sąd przeprowadzenia dowodu z kolejnej specjalistycznej opinii, przez innego biegłego (konkretnie – instytucji naukowej). Skoro więc autor kasacji zarzuca rażące naruszenie przez Sąd odwoławczy unormowania art. 427 § 3 k.p.k. przez oddalenie zgłoszonego w apelacji wniosku dowodowego, jako spóźnionego, to wystarczy wskazać, że w przepisie tym chodzi – co wyraźnie wynika z jego treści – o dowód nowy, i to jeżeli nie mógł być powołany przed sądem pierwszej instancji. Innymi słowy, Przepis art. 427 § 3 k.p.k. nie obejmuje sytuacji, gdy strona zgłosiła wniosek dowodowy, lecz został on oddalony przez Sąd pierwszej instancji. Dotyczy jedynie takich przypadków, gdy rzeczywiście odwołującemu się taki dowód nie był wcześniej znany lub był znany, lecz niedostępny (tak. m.in. D. Świecki w: D. Świecki (red.) Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom II, wyd. III, Warszawa 2017 teza 24 do art. 427 k.p.k.). Taka sytuacja w sprawie nie miała miejsca.

Już tylko dodatkowo należy zaznaczyć, że Sąd odwoławczy szczegółowo zrekapitulował ustalenia biegłego J. C. podkreślając, że podziela ich ocenę

dokonaną przez Sąd Rejonowy i na tej podstawie potwierdził poprawność oddalenia wniosku dowodowego o przeprowadzenie kolejnej opinii, składanego przed tym Sądem. Z uzasadnienia kasacji wynika natomiast nie tyle sprzeciw skarżącego wobec nieprzeprowadzenia stosownego dowodu przez Sąd drugiej instancji, ile brak akceptacji przyjętych w sprawie ustaleń faktycznych, i to przez Sąd Rejonowy. Wobec tego, należy przypomnieć, że niedopuszczalne jest bezpośrednie atakowanie w kasacji orzeczenia sądu pierwszej instancji, a także kwestionowanie ustaleń faktycznych (art. 519 k.p.k. i art. 523 § 1 k.p.k.).

Z powyższych względów kasacja podlegała oddaleniu w trybie określonym w art. 535 § 3 k.p.k.

r.g.